

Vẫn Như Ngày Hôm Qua

Vẫn như ngày hôm qua! Ngày mới, trời chưa nắng! 10 giờ, đường sá vắng. Xe bus dừng rồi đi...

Cái bóng dáng Cô Vi...thấy như trong gió thổi...thấp thoáng như cọng khói...nhặt nhòa như mảng sương...

Không lời nói yêu thương nào thốt ra từ miệng! Cái khẩu trang chưa liệng...thì giãn cách cứ còn!

Ngày mới nào cũng buồn! Giáo đường, Chùa im ắng. Trời cũng tiết kiệm nắng hay hết nắng, có khi?

Mà mưa không chịu đi từ chân mây lên chút! Những hàng cây khổ cực xanh tươi cho hết mùa!

Thương quá người làm thơ / không có mơ có mộng / nên nhìn thấy nó sống giống y người thất tình!

Người viết văn làm thinh vì không ai bè bạn. Lặng lẽ đi ra quán. Lặng lẽ quay xe về...

Thành phố khác nào quê, cái mùi hương không có! Hai chữ Quê Hương nhớ...không thể tỏ bằng lời!

Quê Mẹ và quê người...bây giờ đều...là phố...bây giờ là bãi mộ...nước tưới cỏ tự nhiên!

Xe cắt cỏ lướt trên những tấm bia bằng phẳng. Những bó hoa được cắm dọn xong từ hôm qua...

Hạ đỏ chọi đi xa mút cánh đồng thăm thẳm...đợi tới mùa Đông xám đỏ giấc yên...ngàn Thu!

Trần Vấn Lệ